Odvjetnik G o r a n B o ž i ć
HR 10 000 ZAGREB, Ulica baruna Trenka 5
Tel. ++385/1/4833-832, Telefax ++385/1/4835-159
E-mail: info@odvjetnik-bozic.hr

U Zagrebu, 09.11.2026./dk

Poslovni broj: St-221/2026

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1/II
47000 Karlovac

VJEROVNIK: CHROMOS AGRO d.o.o., Zagreb, Radnička 173/n,
OIB: 82790074844, zast. po: Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu

DUŽNIK: ABRADO d.o.o., Zagreb, Koledinečka ulica 6, OIB: 06700813875

Ž A L B A

VJEROVNIKA protiv
Rješenja Naslovnog suda od 30.10.2026.,
poslovni broj St-221/2026-52

I U otvorenom zakonskom roku protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu od 30.10.2026., poslovni broj St-221/2026-52, ispravljenog Rješenjem od 03.11.2026., poslovni broj St-221/2026-55 (dalje: pobijano Rješenje), vjerovnik CHROMOS AGRO d.o.o. ulaže ovu žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava te i ovim putem potencira da se radi o nedopuštenim raspolaganjima dužnika, što je vjerovnik u više navrata potencirao i obrazložio tijekom postupka, a koje navode je prvostupanjski sud potpuno apstrahirao.

Pobijanim Rješenjem potvrđen je Plan financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika ABRADO d.o.o. (dalje: Plan restrukturiranja) prema kojem će se tražbina svakog pojedinog vjerovnika namiriti u skladu s Planom restrukturiranja javno objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 07.10.2026., te kojim se predviđa otpis 90% tražbina vjerovnika te namirenje preostalih 10% nakon isteka počeka od 12 mjeseci na 48 jednakih mjesečnih rata,

bez obračuna kamatne stope.

Za osporenu tražbinu vjerovnika CHROMOS AGRO d.o.o. u iznosu od EUR 289.989,62 namirenje u visini od 10 % i početak počeka dodatno su vezani uz pravomoćnost sudske odluke kojom se ta tražbina utvrđuje.

Vjerovnik se Planu restrukturiranja protivio Podneskom od 20.10.2026., kojim je izrijekom predložio uskratu njegove potvrde i obustavu predstečajnog postupka, ustrajući u navodima ranijih podnesaka i žalbi ranije podnesenima u predmetu. Planu je izrijekom prigovorio i na ročištu za raspravljanje i glasovanje održanom 28.10.2026., izjavivši na zapisnik da se protivi planu.

Također, vjerovnik je glasao protiv Plana restrukturiranja, što prvostupanjski sud izrijekom utvrđuje u točki 5. obrazloženja pobijanog Rješenja.

Time su ispunjene pretpostavke dopuštenosti žalbe iz članka 61.b stavka 2. točaka 1. i 2. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24 – dalje: SZ). Vjerovnik u nastavku čini vjerojatnim i pretpostavku iz točke 3. iste odredbe, odnosno da je Planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema i da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ.

Da plana nema, vjerovnik bi zadržao cjelokupnu tražbinu utvrđenu pravomoćnim i ovršnim Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 06.06.2025., poslovni broj P-207/2025, u vezi s Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 11.09.2025., poslovni broj Pž-3058/2025, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, kao i pravo na njezinu prisilnu naplatu. Upravo je ta tražbina razlog blokade računa dužnika: prema Potvrdi Financijske agencije od 30.01.2026., koju je dužnik priložio prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, neizvršene osnove za plaćanje iznosile su 290.499,41 EUR, od čega na tražbinu vjerovnika, prema popisu obveza samog dužnika, otpada 289.839,41 EUR.

Planom restrukturiranja ta se tražbina, i to tek nakon pravomoćnosti sudske odluke kojom bi se otklonilo dužnikovo osporavanje, svodi na 10 %, odnosno na najviše 28.998,96 EUR, bez kamata, isplativo u 48 mjesečnih obroka od približno 604,15 EUR, s time da prvi obrok dospijeva tek 12 mjeseci nakon pravomoćnosti te odluke. Vjerovniku se time otpisuje 260.990,66 EUR glavnice, uz gubitak zateznih kamata za cijelo razdoblje počeka i obročne otplate.

S druge strane, da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ, tražbina vjerovnika bila bi tražbina drugoga višeg isplatnog reda iz članka 138. stavka 2. SZ. Prema podacima koje je sam dužnik iskazao u Planu restrukturiranja (točka 3., Tablice 1. i 2.), njegova imovina iznosi 1.017.242,11 EUR, dok sve utvrđene i osporene tražbine zajedno iznose 1.499.607,22 EUR (70.664,64 EUR utvrđenih tražbina, 289.989,62 EUR tražbine vjerovnika i 1.138.952,96 EUR tražbine Krunoslava Žovana). Unovčenjem te imovine i razmjernom diobom, čak i uz pretpostavku da su sve tražbine istog isplatnog reda, vjerovnici bi prije troškova stečajnog postupka bili namireni u omjeru od približno 67 %, dakle višestruko više od 10 % ponuđenih Planom restrukturiranja.

Položaj vjerovnika u stečaju bio bi i povoljniji od toga. Krunoslav Žovan jedini je član društva dužnika i njegov prokurist, temeljni kapital dužnika iznosi svega 2.654,46 EUR, a tražbinu je prijavio, između ostalog, na temelju ugovora o pozajmicama koje je kao član davao društvu.

Tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital člana društva u stečaju se namiruju kao tražbine nižeg isplatnog reda (članak 139. stavak 1. točka 5. SZ), dakle tek nakon potpunog namirenja vjerovnika višeg isplatnog reda. Plan restrukturiranja tu razliku ne poznaje: sve tražbine, uključujući tražbinu jedinog člana dužnika, razvrstane su u jednu skupinu i namiruju se jednako.

Ako pak dužnik, kako vjerovnik tvrdi i kako u biti prihvaća i prvostupanjski sud, nema ni imovine ni djelatnosti, tada je Plan restrukturiranja očito neostvariv, a vjerovniku se njime, bez ikakve protučinidbe, oduzima 90 % tražbine utvrđene ovršnom ispravom i odgađa naplata ostatka. U oba slučaja vjerovnik je Planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema.

Odredbom članka 61. stavka 3. točke 7. SZ određeno je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

U situaciji kada je potpuno očigledno da dužnik nema imovine i nema djelatnosti kojom bi mogao osigurati prihode potrebne za isplate sukladno Planu restrukturiranja, tada je u pogledu takvog Plana sud dužan uskratiti potvrdu. U suprotnom, kroz potvrdu Plana se daje legitimitet postupanjima dužnika koji su protivni načelu savjesnosti i poštenja te postupanjima koja apsolutno predstavljaju nedopuštena raspolaganja.

Dokaz: - uvid u spis predmeta

II Pobijano Rješenje ne sadrži dostatne razloge o odlučnim činjenicama na koje je vjerovnik tijekom postupka opetovano ukazivao, zbog čega je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 89/21, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje: ZPP), u vezi sa člankom 10. SZ.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske već je zbog te bitne povrede i pogrešne primjene članka 61. SZ ukinuo rješenje o potvrdi plana restrukturiranja, uz uputu prvostupanjskom sudu da ponovno ispita jesu li ispunjene pretpostavke za potvrdu plana u smislu članka 61. SZ (Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 17.12.2024., poslovni broj Pž-4245/2024).

Vjerovnik je Dopisom uz prijavu tražbine od 24.02.2026., Podneskom uz osporavanje tražbine Krunoslava Žovana od 19.05.2026. i Podneskom od 20.10.2026., ukazao da dužnik ne obavlja djelatnost, da nekretnine koje prikazuje kao svoju imovinu nisu njegovo vlasništvo, da kupoprodajna cijena nije isplaćena i da tabularne izjave nisu izdane te da ostala navodna potraživanja i izvori financiranja nisu uopće obrazloženi. Na te navode dužnik, predstečajni povjerenik, a u konačnici niti prvostupanjski sud nisu odgovorili razlozima koji bi opravdali potvrdu Plana restrukturiranja.

Naprotiv, u točki 11. obrazloženja pobijanog Rješenja prvostupanjski sud prihvaća kao nesporno da dužnik nema zaposlenih radnika i da trenutno ne obavlja djelatnost?!

Također prihvaća da kat.čest. 570, zk.ul.br. 1810, k.o. VUKOJEVAC i kat.čest. 881, zk.ul.br. 2806, k.o. BUŠEVEC nisu upisane kao vlasništvo dužnika, da kupoprodajna cijena iz Ugovora

o kupoprodaji od 15.10.2025. nije isplaćena i da tabularna isprava neće biti izdana do njezine isplate!

Unatoč tome, prvostupanjski sud ne daje obrazloženje na temelju čega upravo te nekretnine i njihova iskazana vrijednost predstavljaju raspoloživ izvor namirenja vjerovnika!?

Prvostupanjski sud nadalje u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi da za obavljanje poslovnog procesa nije od važnosti je li dužnik vlasnik, suvlasnik, izvanknjižni vlasnik, posjednik ili najmoprimac poslovnog prostora. Međutim, vjerovnik nije tvrdio da se djelatnost može obavljati samo u vlastitom prostoru, nego je osporio istinitost podataka o imovini, postojanje pravnog temelja za njezino korištenje i stvarnu mogućnost ostvarivanja prihoda iz kojih bi se Plan restrukturiranja izvršavao. Na to odlučno pitanje i prigovor vjerovnika pobijano Rješenje ne daje odgovor!

Jednako tako, sud prihvaća zaključak povjerenika da o prihvaćanju Plana restrukturiranja odlučuju vjerovnici koji procjenjuju realnost predviđenih mjera i izvora financiranja.

Međutim, odluka vjerovnika o prihvaćanju plana nije isto što i sudska odluka o njegovoj potvrdi.

Pozivanje suda na rezultat glasovanja ne može zamijeniti razloge o postojanju pretpostavki za potvrdu plana, niti otkloniti dužnost suda da ispita razloge za uskratu potvrde po službenoj dužnosti. Ako bi takvo stajalište suda opstalo, postavlja se pitanje koja je uopće uloga suda u predstečajnim postupcima?

Nadalje, prvostupanjski sud istodobno prihvaća dužnikove navode o postojanju imovine i zaključak da bi u stečaju mogućnost namirenja vjerovnika bila isključena.

Takvi navodi suda su u međusobnoj suprotnosti, što i samo pobijano Rješenje čini nemogućim za ispitati.

Posebno je bitno istaknuti da sud u obrazloženju pobijanog Rješenja na nekoliko mjesta navodi da *„nije jasno na čemu vjerovnik temelji tvrdnju da je dužnik pokretanjem predstečajnog postupka stavljen u povoljniji položaj…“.* Vjerovnik je svoje razloge obrazlagao i opetovano navodio, te potkrijepio dokazima još od najranije faze ovog predstečajnog postupka, no sud je očito apstrahirao navođenje činjenica i dokaza na kojima vjerovnik sada temelji i ovu svoju žalbu.

Uz naprijed navedeno, nikako se ne može prihvatiti navod suda kojim se pravo vlasništva dužnika na nekretninama temelji na navodima dužnika da će kupoprodajna cijena biti plaćena (u budućnosti?!), djelomično u roku 10 dana (od kada?!), a djelomično u roku 5 godina, te da tabularna isprava neće biti dana dok se ne isplati kupoprodajna cijena?!

Iz ovakvog navoda suda, vidljivo je da dužnik u trenutku potvrde Plana restrukturiranja nije vlasnik predmetnih nekretnina, te da uopće nije izvjesno da će to isti ikada postati (a i neće jer se radi o simuliranom pravnom poslu čiji je smisao jedino privid postojanja razloga za vođenje predstečajnog postupka), a istovremeno da nikada nije isplatio kupoprodajnu cijenu, čime je zapravo potvrđeno da Ugovor o kupoprodaji nikada nije niti konzumiran, već da je konstruiran samo za potrebe ovog predstečajnog postupka.

Nadalje, ne može se prihvatiti navod suda da je dužnik „izvanknjižni suvlasnik“ nekretnine – skladišta, u kojem namjerava (?!) obavljati registriranu djelatnost i iz nje ispunjavati obveze iz plana. Uopće nije jasno na temelju čega prvostupanjski sud izvodi ovakav apsurdni zaključak? Čime je dužnik učinio vjerojatnim da je makar i predmnijevani vlasnik te nekretnine, pogotovo u situaciji kada spisu prileži zemljišnoknjižni izvadak iz kojeg je potpuno razvidno da je vjerovnik vlasnik te nekretnine!?

Dakle, prvostupanjski sud potvrđuje da dužnik ne obavlja registriranu djelatnost, te istovremeno navodi da je iz njegovih navoda i strategije iznesene tijekom postupka vidljiva namjera da obavlja registriranu djelatnost, iako je nikada dosad nije obavljao i iako sud nije niti pokušao utvrditi postoje li alati, pogonski inventar i transportna imovina kojom bi se takva djelatnost mogla uopće obavljati (a postavlja se pitanje i koja djelatnost jer su tijekom postupka iznesene samo floskule u pogledu djelatnosti koju je vjerovnik navodno obavljao), već je samo naveo da je postojanje naprijed navedenog dužnik naveo u svojem Planu restrukturiranja?! Pritom iz samog Plana restrukturiranja proizlazi da alati, pogonski inventar i transportna imovina na koje se sud poziva vrijede ukupno 645,00 EUR (Tablica 1. Plana restrukturiranja)!?

Vjerovnik je tijekom postupka predložio provjeru tržišnih cijena predmetnih nekretnina službenim upitom Poreznoj upravi te se pozvao na zemljišnoknjižne izvatke. Povjerenik je naveo da se bez sudskog vještaka ne može očitovati o tržišnoj vrijednosti nekretnina niti o tvrdnji da je Ugovor o kupoprodaji simulirani pravni posao.

Vjerovnik smatra da se takvo očitovanje ne može smatrati provjerom vjerovnikovih navoda niti dokazom njihove neosnovanosti, a sud nije obrazložio zbog čega predložena provjera nije potrebna za ocjenu imovine i ostvarivosti plana.

Time prvostupanjski sud nije raspravio odlučna pitanja na koja je vjerovnik ukazivao, već je osporene podatke o imovini i mogućnosti financiranja prihvatio samo na temelju nedokazanih tvrdnji dužnika i rezultata glasovanja.

Zbog svega naprijed navedenog, pobijano Rješenje se ne može ispitati u dijelu koji se odnosi na stvarnu ostvarivost Plana restrukturiranja i razloge za njegovu potvrdu.

III Pored naprijed navedenih bitnih povreda odredaba postupka, pobijano Rješenje sadrži i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Člankom 2. stavkom 1. SZ određeno je da se predstečajni postupak provodi radi uređivanja pravnoga položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima, sprečavanja nesposobnosti plaćanja i održavanja njegove djelatnosti.

Iz cjelokupnog tijeka konkretnog predstečajnog postupka, izvješća povjerenika i navoda na koje se vjerovnik pozivao u Podnesku od 20.10.2026. ne proizlazi da dužnik obavlja djelatnost iz koje ostvaruje sredstva za namirenje vjerovnika. Navedeno u pobijanom Rješenju potvrđuje i sam prvostupanjski sud.

Odredbom članka 61. stavka 3. točke 7. SZ propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

Vjerovnik je upravo na takav izostanak stvarnih pretpostavki za izvršenje plana ukazivao podnescima tijekom postupka. Sud je zato morao ispitati iz kojih će konkretnih izvora dužnik, koji nema zaposlenih i trenutno ne obavlja djelatnost (!), ispunjavati predviđene obveze, a ne se od tog pitanja ograditi navodima o volji većine vjerovnika, koja je također konstruirana za potrebe ovog postupka, a kako je već upozoravao vjerovnik.

Prema vlastitim financijskim izvještajima za 2025. godinu (GFI-POD, prilog uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka) dužnik nije ostvario nikakve prihode od prodaje, ostali poslovni prihodi iznosili su 3.310,00 EUR, a poslovni rashodi 130.828,00 EUR, bez ijednog zaposlenog. Unatoč tome, Plan restrukturiranja za 2026. godinu predviđa poslovne prihode od 44.986,00 EUR, rastuće do 77.736,00 EUR u 2029. godini, bez ikakvih troškova osoblja (Tablica 8. Plana restrukturiranja), i to bez ikakvog obrazloženja iz kojih poslova, s kojim partnerima i kojim sredstvima bi se ti prihodi ostvarili, iako upravo to zahtijeva članak 27. točke 9. i 17. SZ, koji se na sadržaj plana primjenjuje na temelju članka 52. stavka 1. SZ.

Plan ujedno predviđa da će se do 31.12.2029. dugotrajna imovina smanjiti s 913.561,00 EUR na 627.931,00 EUR, a obveze prema dobavljačima s 911.104,00 EUR na 499.870,00 EUR (Tablica 9. Plana restrukturiranja). Takva kretanja ne mogu se uskladiti s ponuđenim otpisom 90 % svih tražbina, a Plan za njih ne daje nikakvo objašnjenje.

Prema podacima Plana restrukturiranja na koje je vjerovnik ukazao Podneskom od 20.10.2026., dužnik je iskazao imovinu u iznosu od EUR 1.017.242,11, od čega najveći dio predstavlja zemljište u iznosu od EUR 912.916,00. Ostatak te imovine većinom predstavljaju nespecificirana, navodna potraživanja prema trećim osobama. Vjerovnik ovime ponovno ističe da takav prikaz ne dokazuje postojanje imovine iz koje bi se moglo financirati podmirenje vjerovnika.

U odnosu na kat.čest. 570, NA BRIJEGU, ukupne površine 4420 m2, zk.ul.br. 1810, k.o. VUKOJEVAC i kat.čest. 881, GREDICA, ukupne površine 7941 m2, zk.ul.br. 2806, k.o. BUŠEVEC, dužnik je s Krunoslavom Žovanom (koji je vlasnik, sadašnji prokurist i raniji direktor dužnika) sklopio Ugovor o kupoprodaji od 15.10.2025., na kojem je potpis prodavatelja ovjeren pod brojem OV-32086/2025 od 08.11.2025.

Iz tog Ugovora ne proizlazi da je izdana tabularna izjava niti da je kupoprodajna cijena isplaćena, što u pobijanom Rješenju prihvaća i prvostupanjski sud. Dakle, sam Ugovor ne dokazuje da je dužnik stekao vlasništvo tih nekretnina, a njihovu punu vrijednost prikazuje kao svoju „dugotrajnu imovinu“?!

U pogledu kat.čest. 3010/4, Koledinečka ulica, ukupne površine 9310 m2, zk.ul.br. 10285, k.o. GRANEŠINA, vjerovnik ostaje kod svojih navoda da dužnik ne može tu nekretninu prikazivati kao dokazanu vlastitu imovinu jer je ista upisana kao vlasništvo ovdje vjerovnika.

Dužnikovo pozivanje na izvanknjižno suvlasništvo skladišta od oko 400 m2 i postupak koji navodi da je još u tijeku ne predstavlja samo po sebi dokaz tog prava, već upravo suprotno! Vjerovnik je u ranijim podnescima ukazivao na svoj zemljišnoknjižni upis i pravomoćno okončane sporove, dok sud nije obrazložio na temelju kojih isprava prihvaća postojanje i opseg prava dužnika relevantnog za izvršenje plana.

Simptomatično je i to da je predmetni Ugovor o kupoprodaji sklopljen nakon što je dužnik izgubio spor protiv vjerovnika u predmetu P-207/2025 i postao dužan snositi parnične troškove

u iznosu od EUR 279.557,50, uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate. Vjerovnik ostaje kod navoda da je taj Ugovor sklopljen radi konstruiranja preduvjeta za predstečajni postupak i da se radi o simuliranom pravnom poslu, a sve kako bi dužnik izašao iz blokade računa (u koju je zapao nakon što je vjerovnik pokušao naplatiti navedeni parnični trošak) i kako bi izbjegao stečaj. Tu tvrdnju temelji na okolnostima njegova sklapanja, izostanku isplate kupoprodajne cijene i prijenosa vlasništva te nesrazmjeru ugovorene cijene i tržišne vrijednosti na koji je ranije ukazao.

Vjerovnik je već naveo da se tržišna vrijednost nekretnine u Buševcu, ovisno o namjeni, kreće od cca EUR 3,00 do EUR 20,00 po m2, a u Vukojevcu od cca EUR 2,00 do EUR 10,00 po m2, dok su ugovorene vrijednosti približno EUR 75,00 odnosno EUR 70,00 po m2. Radi provjere tih navoda predložio je službeni upit Poreznoj upravi. Ne može se činjenica da povjerenik bez vještačenja ne može potvrditi te vrijednosti uzeti kao razlog da se bez provjere prihvati dužnikov prikaz.

Ponovno vjerovnik ističe da spisu ne prileži dokaz o isplati iznosa iz ugovora o pozajmicama. Samo knjiženje i postojanje zadužnica ne otklanjaju njegovo osporavanje stvarnog nastanka tražbine.

Nadalje, vjerovnik je ukazao da je u Otvorenim stavkama, konto 1200 do 31.12.2025., kod partnera Krunoslav Žovan evidentirano ustupanje potraživanja u iznosu od EUR 98.001,53, uz sumnju da je riječ o ustupu vezanom uz postupak povrata poreza prema Ministarstvu financija, Poreznoj upravi. Vjerovnik ostaje kod zahtjeva za provjeru tih okolnosti i kod osporavanja tražbine Krunoslava Žovana u cjelokupnom prijavljenom iznosu od EUR 1.138.952,96.

Vjerovnik je još Dopisom od 24.02.2026. upozorio da se konstruiranjem tražbine vlasnika dužnika nastoji postići povoljnija pozicija pri glasovanju. To upozorenje sada treba ocijeniti u odnosu na konkretno prihvaćeni Plan restrukturiranja. Odredba članka 61. stavka 3. točke 3. SZ nalaže uskratu potvrde ako je prihvat plana postignut na nedopušten način. Postojanje ovršne isprave za dio osporene tražbine treba razlikovati od provjere navoda o nedopuštenom načinu postizanja prihvata plana. Vjerovnik ovom žalbom ne traži da sud u predstečajnom postupku zamijeni parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, nego da ispita okolnosti na kojima je temeljena odluka o potvrdi plana.

Krunoslav Žovan jedini je član društva dužnika i njegov prokurist. Pravo glasa priznato mu je za iznos od EUR 1.063.000,00, jer tražbinu u tom iznosu dokazuje dvjema zadužnicama koje je u njegovu korist izdao sam dužnik, i to: bjanko zadužnicom do iznosa od EUR 150.000,00 od 09.07.2025., potvrđenom kod javnog bilježnika Alena Juroša iz Zagreba pod brojem OV-8918/2025, koju je u ime dužnika potpisao upravo Krunoslav Žovan kao prokurist, te zadužnicom na iznos od EUR 913.000,00 od 13.11.2025., potvrđenom kod javnog bilježnika Ljerke Gec pod brojem OV-15047/2025, čiji iznos odgovara kupoprodajnoj cijeni od EUR 912.916,00 iz Ugovora o kupoprodaji od 15.10.2025. za nekretnine koje do danas nisu prenesene na dužnika. Obje zadužnice izdane su nakon što je dužniku Rješenjem od 06.06.2025., poslovni broj P-207/2025, naloženo naknaditi vjerovniku parnični trošak, a druga i nakon što je to rješenje postalo pravomoćno.

Bez glasa Krunoslava Žovana za Plan restrukturiranja glasovali bi, odnosno smatralo bi se da su glasovali, vjerovnici s ukupno EUR 52.559,16 tražbina, a protiv vjerovnici s EUR 308.095,10 tražbina, pa većina propisana člankom 59. stavkom 2. SZ ne bi bila ni približno postignuta. Prihvat Plana restrukturiranja stoga u cijelosti počiva na glasu jedinog člana

dužnika, ostvarenom na temelju ovršnih isprava koje mu je dužnik izdao nakon što je izgubio spor protiv vjerovnika, a neposredno prije pokretanja ovog postupka. To je nedopušten način postizanja prihvata plana iz članka 61. stavka 3. točke 3. SZ, koji je prvostupanjski sud bio dužan ispitati po službenoj dužnosti, neovisno o tome što se o postojanju same tražbine odlučuje u parnici.

Nakon što je dužnik izgubio spor u predmetu P-207/2025, vjerovnik je radi naplate dosuđenih parničnih troškova pokrenuo postupak prisilne naplate pred FINA-om, uslijed čega je došlo do blokade računa dužnika. Vjerovnik je u ranijim podnescima ukazivao da bi, s obzirom na izostanak stvarne imovine dužnika, naplata dovela do stečajnog postupka te da je dužnik upravo radi održavanja mogućnosti daljnjeg vođenja postupaka i ulaganja izvanrednih pravnih lijekova pokrenuo predmetni predstečajni postupak, u kojem je neistinito prikazao raspolaganje imovinom.

Vjerovnik je pritom ukazivao na pravomoćno i ovršno Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 06.06.2025., poslovni broj P-207/2025 i Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 11.09.2025., poslovni broj Pž-3058/2025. Navod dužnika iz Očitovanja od 26.10.2026. da mu je dopuštena i podnesena revizija ne dokazuje sam po sebi prestanak vjerovnikove tražbine. Vjerovnik ne osporava pravo dužnika na korištenje dopuštenih pravnih lijekova, nego korištenje predstečajnog postupka za svrhu različitu od one propisane člankom 2. SZ.

Dužnik je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnio 30.01.2026., istoga dana kada mu je Financijska agencija, na zahtjev Krunoslava Žovana, izdala potvrdu o 30 dana neprekinute blokade, dakle prije nego što bi protekom 60 dana blokade nastupila zakonska predmnjeva nesposobnosti za plaćanje iz članka 6. stavka 2. SZ. Kako dužnik nema zaposlenih, nastavak blokade doveo bi do skraćenog stečajnog postupka iz članaka 428. do 431. SZ, dok je otvaranjem predstečajnog postupka dužnik ishodio zabranu provedbe ovrhe iz članka 68. SZ.

Svrhu pokretanja ovog postupka potvrdio je i sam dužnik. U Očitovanju od 26.10.2026., koje je potpisao prokurist Krunoslav Žovan, dužnik navodi da „vjerovnik obustavom predstečajnog postupka nastoji dovesti do stečaja i prestanka dužnika prije nego što Vrhovni sud o reviziji odluči“. Time dužnik sam priznaje da mu predstečajni postupak služi održavanju pravne osobnosti radi vođenja revizijskog postupka protiv vjerovnika, a ne restrukturiranju poslovanja.

Prvostupanjski sud u pobijanom Rješenju navodi da nije jasno na čemu vjerovnik temelji tvrdnju da je dužnik pokretanjem predstečajnog postupka stavljen u povoljniji položaj.

Vjerovnik je tijekom cijelog postupka, a tako i ovom žalbom, isticao da dužnik zadržava mogućnost vođenja postupaka i ulaganja izvanrednih pravnih lijekova protiv ovdje vjerovnika, dok vjerovniku Plan restrukturiranja nameće otpis najvećeg dijela tražbine i dugotrajnu odgodu ostatka bez dokazanog izvora namirenja, i to nakon provedenog postupka u kojem dužnik nije dokazao, niti učinio vjerojatnim, postojanje svoje imovine i/ili postojanje poslovne djelatnosti koju obavlja.

Smisao predstečajnog postupka nije održavanje aktivne legitimacije dužnika i omogućavanje njegovog ustrajanja u vođenju postupaka protiv ovdje vjerovnika bez stvarnog restrukturiranja poslovanja. Vjerovnik ostaje kod tvrdnje da takvo postupanje, u vezi s neistinito prikazanom imovinom i osporenim nastankom tražbine povezanog vjerovnika, predstavlja nedopušteno raspolaganje iz članka 3. stavka 3. ZPP, u vezi sa člankom 10. SZ, te razlog za uskratu potvrde plana iz članka 61. stavka 3. točaka 3. i 7. SZ.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, vjerovnik ostaje kod prijedloga iz Podneska od 20.10.2026. da se potvrda Plana restrukturiranja uskrati i predstečajni postupak obustavi, sada u obliku žalbenog prijedloga protiv Rješenja kojim je plan potvrđen.

Dokaz: - zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 10285, k.o. GRANEŠINA, već dostavljen u spis

- *zemljišnoknjižni izvadci za zk.ul.br. 2806, k.o. BUŠEVEC i zk.ul.br. 1810, k.o. VUKOJEVAC, već dostavljeni u spis*
- *Ugovor o kupoprodaji od 15.10.2025. i isprave uz prijavu tražbine Krunoslava Žovana, u spisu*
- *prijava tražbine Krunoslava Žovana sa zadužnicama OV-8918/2025 i OV-15047/2025, u spisu*
- *GFI-POD dužnika za 2025. godinu, prilog uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, u spisu*
- *Popis vjerovnika i prava glasa od 07.10.2026. i Zapisnik s ročišta od 28.10.2026., u spisu*
- *Očitovanje dužnika od 26.10.2026., u spisu*
- *uvid u spis*

IV Slijedom iznesenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske uvažiti ovu žalbu i preinačiti pobijano Rješenje na način da se uskrati potvrda Plana restrukturiranja dužnika ABRADO d.o.o. i obustavi predstečajni postupak (članak 61.a stavak 1. SZ), uz daljnje postupanje sukladno članku 64. stavku 2. SZ. Podredno se predlaže pobijano Rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz naknadu troška žalbenog postupka.

CHROMOS AGRO d.o.o., zast. po:

Goran Božić

Digitalno potpisao: Goran Božić
Datum: 2026.11.09 13:07:52 +01'00'

Vjerovnik potražuje trošak:
Sastav žalbe
(Tbr. 14.3)..... EUR 5.455,00
+ PDV 25% ..... EUR 1.363,75
+ sudska pristojba …….... EUR 560,00
UKUPNO ……..…EUR 7.378,75